

РЕШЕНИЕ

№ 2920

гр. София, 20.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА В. НИКОЛОВА
ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ДОРА В. НЕНКОВА
като разгледа докладваното от ЯНА В. НИКОЛОВА ДИМИТРОВА
Административно наказателно дело № 20221110215360 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по жалба Д. К. К., ЕГН: ***** против електронен фиш серия К № 6252046/01.08.2022г. на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят твърди, че издаденият фиш е незаконосъобразен и необоснован, постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Посочено е, че същият не отговаря на предвиденото в закона от гледна точка на формата и съдържанието му – не било посочено място на извършване на нарушението по ясен и разбираем начин, нито как е въведено ограничението на скоростта, т. е. липсвало описание на нарушението. Алтернативно се позовава на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Иска от съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят Д. К. К., редовно уведомен, се явява лично. Поддържа жалбата по изложените в нея аргументи.

Въззиваемата страна – СДВР, редовно призована, не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и след като извърши цялостна служебна проверка на обжалвания акт, намери за установено от фактическа страна следното:

На 06.07.2018 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под № В-46 била вписана видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC Cordon M2 със срок на валидност до 13.06.2027 г. На 15.03.2022 г. средство за измерване от типа на горепосочения с фабричен номер MD 1193 преминало последваща периодична проверка за техническа изправност, за което бил съставен протокол от проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г.

На 01.08.2022 г. в 21:09 часа в гр. София, по Околовръстен път с посока на движение от бул. „Симеоновско шосе“ към бул. „Климент Охридски“ се движело моторно превозно средство марка „Мерцедес“, модел „Ц 220“ с ДК № Р2949КА, собственост на жалбоподателя Д. К. К.. До № 190 на Околовръстния път горепосоченото техническо средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC Cordon M2 с фабричен номер MD 1193 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 101 км/ч., при ограничение на скоростта от 80 км/ч в населено място, въведено с пътен знак В-26. Системата за контрол на скоростта била позиционирана на пътното платно на ул. „Околовръстен път“ до № 190, за което бил съставен протокол, като същата била в стационарен режим на измерване и заснемала приближаващи МПС.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка в централна база КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговия собственик – Д. К. К.. Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 6252046, с който на собственика на лекия автомобил, с който било извършено нарушението – жалбоподателя К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 80 км/ч., а установената скорост на

автомобила – 101 км/ч., т. е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 21 км/ч. Електронният фиш бил връчен на жалбоподателя на 09.11.2022г.

Жалбоподателят Д. К. К. не депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДВП и не посочил лицето, което е управлявало гореописания автомобил на процесните дата и час, а депозирал жалба срещу електронния фиш.

Изложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото писмени доказателства, а именно: справка за собственост на МПС, справка за одобрен тип средство за измерване и решение за одобрение типа на уреда, ведно с протокол за последваща проверка № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 01.08.2022 г., заповед за одобряване образец на електронен фиш, справка „Картон на водача“ за жалбоподателя, копие на електронен фиш серия К № 6252046/01.02.2022г., както и веществените доказателства – три броя фотоснимки.

Приложените по делото писмени доказателства са обективни, достоверни и по несъмнен и категоричен начин установяват релевантната по делото фактическа обстановка, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представеното по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол № 06-СГ-ИСИС/15.03.2022 г. за проверка на средството за измерване се установи, че процесната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC Cordon M2 с фабричен номер MD 1193, представлява одобрен тип средство за измерване, като конкретното техническо средство, с което е установено нарушението /с фабричен № MD 1193/ е технически изправно, преминало е последваща проверка, като допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия е +/- 3 км. /час при измерена скорост до 100 км. /час. Вещественото доказателство по делото – фотоснимка, приложена на л. 6 от делото установява, че на процесната дата и място лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Ц 220“ с ДК № P2949KA се е движил в заснетия участък със скорост над максимално допустимата. Върху фотоснимката, представяща заснетото МПС е посочено и мястото, на което е била монтирана системата за видеоконтрол; същото се установява и от представения по делото протокол за използване на

автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 01.08.2022 г. На втората фотоснимка /л. 14 от делото/ ясно се вижда, че техническото средство е било позиционирано на пътното платно, а не в движещ се автомобил. Видно от приетата справка за собственост към инкриминираната дата автомобилът, с който е било извършено заснетото нарушение е бил собственост на жалбоподателя Д. К. К..

При така установената фактическа обстановка, въз основа на посочените по-горе доказателствени източници, от правна страна се установява:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния срок по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП (електронният фиш е връчен на жалбоподателя 09.11.2022 г., а жалбата е подадена на 21.11.2022г.) и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл същата се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказанията.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП/електронен фиш, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Данните, които следва да се съдържат в електронния фиш са посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП, сред които обаче не са начинът и сроковете за обжалването на електронния фиш, данни за лицето, което го е връчило и начина на връчване, данни за техническото средство, с което е установено извършеното нарушение, поради което невписването на тези обстоятелства не опорочават издадения електронен фиш.

Съгласно цитираната правна норма електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано

превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Съдът намира, че обжалваният електронен фиш не съдържа ясно и точно посочване на нарушените разпоредби и следва да бъде отменен, тъй като това нарушение на процесуалните правила съществено е ограничило правото на защита на жалбоподателя да разбере защо е бил наказан именно с определения в електронния фиш размер на глобата.

На жалбоподателя Д. К. К. е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 182, ал. 4 ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда налагане на по – тежки административни наказания, в хипотеза на нарушение, извършено при условията на повторност. Съгласно чл. 182, ал. 4 ЗДвП „когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 – предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца“. В електронния фиш обаче не е посочено кое точно нарушение е извършено повторно, за да може да се определи глобата в двоен размер. Това нарушава правото на защита на наказаното лице да разбере за какво точно нарушение му е наложена тази глоба, а също така препятства съда да прецени, дали на жалбоподателя е наложен правилният размер на административното наказание тоест с колко е превишена максимално допустимата скорост, какво наказание се предвижда за това нарушение и едва ако то е извършено повторно по смисъла на параграф 6, т. 33 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, дали наложената глоба от 200 лева представлява двойният размер на предвидената за съответното нарушение глоба. Посоченият алгоритъм при проверка на законосъобразността на електронния фиш не може да бъде спазен, тъй като в електронния фиш не е отразено дали извършеното нарушение попада в хипотезите на ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 – 5 на чл. 182 ЗДвП, а оттук – и дали законът допуска за повторното му извършване да се налага по – тежко административно наказание. Значението на посоченият процесуален порок на електронния фиш изпъква още повече и предвид обстоятелството, че не се установи процесното нарушение да е извършено при условията на повторност – не се доказва жалбоподателят да е бил наказван за същото по вид нарушение в едногодишен срок преди датата на настоящото такова 01.08.2022 г. По

отношение на издаваните на жалбоподателя електронни фишове и наказателни постановления (установими от справката) по делото не са представени копия.

Видно е от представената справка „Картон на водач“ се установява, че срещу жалбоподателя К. са издавани множество електронни фишове, вкл. посочения, с които същият е бил санкциониран за нарушения на чл. 21, ал 2 от ЗДвП. В справката е посочено за всеки един от издадените фишове кога е връчени, както и дали е влязъл в сила, но без да е посочена датата на влизането му в сила. На първо място, при тези данни е невъзможно да се установи, дали електронният фиш действително е влязъл в сила, тоест дали справката е коректна в тази ѝ част, а на следващо място дори и да се приеме, че това е така, то не може да се приеме със сигурност, че това е станало преди извършване на процесното нарушение, тъй като никъде в справката не е посочена датата на влизането им в сила. Изложените по-горе съображения за нарушения на процесуалните правила, изискващи ясно и конкретно посочване на нарушените разпоредби съществено са накърнили правото на защита на наказаното лице, поради което обжалваният електронен фиш следва да се отмени като незаконосъобразен.

За пълнота на изложението, съдът намира за нужно да посочи още следното:

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, т. е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата

на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП беше добавен терминът „автоматизирано“ техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган, за установяване на което е съставен и протокол, приложен по настоящото дело.

С изменението на ЗДвП, обнародвано в ДВ бр. 54/2017 г. беше отменено изискването на чл. 165, ал. 2, т. 8 от ЗДвП контролните органи да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяване в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерство на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Следователно към датата на заснемане на процесното нарушение не е съществувало законово изискване участъкът от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи да бъде обозначен чрез пътен знак.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП при избиране скоростта на движение в населено място на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава сигнализираната с пътен знак скорост. В случая се касае за поставен знак В-26, обозначаващ допустима скорост на движение от 80 км/час в населено място. В случая извършването на нарушението е установено от преносима система за контрол на скоростта на моторни преводни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC Cordon M2 с фабричен номер MD 1193, представляваща одобрен тип

средство за измерване. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение.

Видно от представената фотоснимка измерената скорост на движение на автомобила, собственост на жалбоподателя е била 105 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/ч, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 101 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава, като във фиша е отразено констатираното превишение от 21 км. /час., а не 25 км. /час.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място с автоматизирано техническо средство преносима система за контрол на скоростта на моторни преводни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ATCC Cordon M2 с фабричен номер MD 1193 , било заснето движение на процесния лек автомобил със скорост от 105 км. /ч. (преди отчитане на толеранс от 3 км. /час) при ограничение от 80 км. /ч., въведено с пътен знак В-26 за населено място, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

Съгласно чл. 188, ал. 1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Видно от справката за собственост автомобилът, с който е било извършено нарушението е собственост на жалбоподателя Д. К. К.. След получаване на електронния фиш в съответната структура на СДВР не е представена декларация от последния в качеството му на собственик на заснетото МПС с посочване на лицето, което на процесната дата е управлявало заснетия автомобил. Член 188, ал. 1 от ЗДвП предвижда изрично отговорност за собственика /дори и в хипотеза, в която не е управлявал лично МПС, с което е извършено нарушение/, ако не посочи кой е управлявал автомобила. След като жалбоподателят не е посочил лицето, на което е

предоставил автомобила, то съдът намира, че именно той като собственик на МПС, с което е извършено нарушение е лицето, което е отговорно за извършеното нарушение.

Въпреки установеното управление на МПС в населено място със скорост над максимално разрешената по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, то предвид допуснатото при издаване на електронния фиш процесуално нарушение от категорията на съществени, което е накърнило правото на защита на наказаното лице, същият следва да бъде отменен.

При този изход от делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноси. Такива не се установяват обаче, поради което и не следва да бъдат присъждани.

Поради изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К № 6252046/01.08.2022г. на СДВР, с който на Д. К. К., ЕГН: ***** на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200,00 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. с чл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____